

ADVIES Nr. 1.595

Zitting van vrijdag 30 maart 2007

Gevolgen van de verhoging van het minimumloon voor de werkgevers- en werknemersbijdragen voor de sociale zekerheid

x x x

2.239/2-1

ADVIES Nr. 1595

Onderwerp : Gevolgen van de verhoging van het minimumloon voor de werkgevers- en werknemersbijdragen voor de sociale zekerheid

In het interprofessioneel akkoord voor de periode 2007-2008 zijn de sociale partners overeengekomen om via aparte aanpassingen van de CAO nr. 43 het bruto GGMMI op de leeftijd van 21 jaar te verhogen met 25 euro op 1 april 2007 en met 25 euro op 1 oktober 2008.

De sociale partners zijn overeengekomen dat de enveloppe van 30 miljoen euro die de regering uitgetrokken heeft voor de verhoging van het GGMMI, voor de helft aangewend wordt voor de compensatie van het verlies aan lastenverlaging voor de werkgever en voor de andere helft om het verlies aan werkbonus te compenseren.

Het Bureau van de Nationale Arbeidsraad heeft de Commissie Individuele arbeidsverhoudingen en Sociale Zekerheid opgedragen een onderzoek te wijden aan de gevolgen van de verhoging van het minimumloon voor de werkgevers- en werknemersbijdragen voor de sociale zekerheid.

De Commissie heeft hierbij een beroep kunnen doen op de deskundige medewerking van vertegenwoordigers van de RSZ.

Op verslag van deze Commissie heeft de Raad op eigen initiatief op de zitting van 30 maart 2007 navolgend advies uitgebracht.

x x x

ADVIES VAN DE NATIONALE ARBEIDSRAAD

I. ONDERWERP VAN ONDERHAVIG ADVIES

In het interprofessioneel akkoord voor de periode 2007-2008 zijn de sociale partners overeengekomen om via aparte aanpassingen van de CAO nr. 43 het bruto GGMMI op de leeftijd van 21 jaar te verhogen met 25 euro op 1 april 2007 en met 25 euro op 1 oktober 2008.

De sociale partners zijn overeengekomen dat de enveloppe van 30 miljoen euro die de regering uitgetrokken heeft voor de verhoging van het GGMMI, voor de helft aangewend wordt voor de compensatie van het verlies aan lastenverlaging voor de werkgever en voor de andere helft om het verlies aan werkbonus te compenseren.

De Raad stelt inderdaad vast dat de verhoging van het GGMMI tot gevolg heeft dat met toepassing van de huidige wetgeving de structurele lastenverlaging met inbegrip van de lage looncomponent voor de werkgevers alsmede de werkbonus voor de werknemers verminderen.

Met medewerking van vertegenwoordigers van de RSZ heeft de Raad dan ook een voorstel uitgewerkt om de impact van de verhoging van het GGMMI op de socialezekerheidsbijdragen van de werkgevers en de werknemers te compenseren.

II. VOORSTEL VAN DE RAAD

De Raad doet, op basis van de simulaties en kostprijsberekeningen van de RSZ, volgend voorstel voor de aanwending en verdeling van de enveloppe van 30 miljoen euro die de regering ter beschikking stelt, opdat zowel door de werkgevers als door de werknemers evenveel socialezekerheidsbijdragen zouden worden betaald als vóór de verhoging van het GGMMI op 1 april 2007 :

Voor de werkgevers wordt de lagelonencomponent van de structurele bijdragevermindering op die wijze aangepast dat het huidig niveau van deze lastenverlaging met 25 euro per kwartaal toeneemt. Daartoe wordt de hellingscoëfficiënt 'alfa' aangepast, waardoor de het degressief verloop van deze component toeneemt. De loongrens SO (5.870,71 euro/kwartaal) voor de lage lonencomponent blijft evenwel behouden. De kostprijs voor deze aanpassing bedraagt 28,6 miljoen euro.

Voor de werknemers wordt de loongrens voor een maximale werkbonus met 25 euro verhoogd en bijgevolg opgetrokken van 1.258,91 euro naar 1.285,91 euro per maand en wordt het maximale bedrag van de werkbonus verhoogd van 140 euro tot 143 euro. Door de afronding van het bedrag op 143 euro bedraagt de kostprijs van deze aanpassingen in plaats van 32,85 miljoen euro 29,86 miljoen euro.

De totale kostprijs (verlies aan structurele vermindering en verlies aan werkbonus) bedraagt in dit geval 58,46 miljoen euro.

Er moet evenwel rekening gehouden worden met het parafiscaal en het fiscaal terugverdieneffect.

Het parafiscaal terugverdieneffect of m.a.w. de som van de hogere sociale bijdragen indien de structurele lastenverlaging en de werkbonus niet zouden aangepast zijn aan de verhoging van het GGMMI met 25 euro bedraagt ongeveer 15 miljoen euro.

Het fiscaal terugverdieneffect bedraagt als men vertrekt van de hypothese van 30 % 13,2 miljoen euro.

Dit betekent dat de netto kost van het voorstel op jaarbasis 30,8 miljoen euro bedraagt (58,48 miljoen min 15 miljoen euro parafiscaal terugverdieneffect en min 13,2 miljoen euro fiscaal terugverdieneffect).

Budgettair betekent dit voorstel van het behoud van het huidig niveau van de patronale en persoonlijke bijdragen bij een verhoging van de GGMMI een kost van 15,4 miljoen euro in 2007, aangezien de verhoging pas ingaat op 1 april 2007 en er dus slechts rekening dient gehouden met de sociale zekerheidsbijdragen verschuldigd voor het tweede en derde kwartaal van 2007, en een kost van 30,8 miljoen euro in 2008.

De Raad wijst erop dat dit voorstel tot voordeel heeft dat het verlies aan bijdrageverminderingen binnen de bestaande stelsels van structurele vermindering voor de werkgevers en van werkbonus voor de werknemers gecompenseerd wordt. Hierdoor wordt de continuïteit van deze stelsels gewaarborgd en wordt administratieve ingewikkeldheid vermeden.

Het heeft ook als voordeel dat er voor de werkgever en werknemer een éénduidig fiscaal systeem wordt toegepast (in plaats van te werken met netto en bruto) en dat er geen afbreuk wordt gedaan aan de geleidelijke afbouw van zowel de structurele vermindering als van de werkbonus waardoor een lage loonval vermeden wordt.

Aangezien de eerste verhoging van het GGMMI voorzien is op 1 april 2007 en om programmatieproblemen zowel bij de werkgevers en de sociale secretariaten als bij de RSZ te vermijden dringt de Raad er tenslotte op aan dat zo spoedig mogelijk de nodige maatregelen genomen worden om hierboven vermeld voorstel in wetgeving om te zetten.
